

ΖΥΛ ΡΟΜΑΙΝ: «Ο Ιατρός Κνόκ».— Θέατρο Β. Ἀργυροπούλου.

Τὴν ἴδια ἐβδομάδα στὸ Θέατρο Ἀργυροπούλου ἀνεβάστηκε ἡ γνωστὴ καὶ ξαναπαιγμένη παλιότερα, νομίζω, κωμῶδια τοῦ Ζύλ Ρομαίν «Ο Ἴατρος Κνόκ». Ἔργο ζωντανό, γιομάτο ἐμπνευση, ἀληθεια καὶ πηγαία σάτιρα, ποῦ ἔχει κριθεῖ κιόλας ἀπὸ τὸν καιρὸ κι' ἀπὸ τὰ μεγάλα πνευματικὰ κέντρα ἔξω, δίνει στὸν Ἀργυρόπουλο τὴν εὐκαιρία νὰ δείξει — ἔστω καὶ αὐτοσχεδιάζοντας, γιατί πιά ὁ Ἀργυρόπουλος φαίνεται νὰ μὴν ἐνδιαφέρεται γιὰ περισσότερα — ὅλη του τὴν τέχνη. Σὲ μιὰ ἀτέλειωτη σειρά ἐκφραστικῶν σχημάτων, ἔντονων, χαρακτηριστικῶν σὲ βαθμὸ ἀφάνταστο, κι' ὡστόσο ἀβίαστων καὶ σὰν ἀπόλυτα φυσικῶν, δίνει ὁ Ἀργυρόπουλος τὸν τύπο τοῦ καπάτσου γιατροῦ ἀνάγλυφο καὶ ὀλοζώντανο. Γύρω του καὶ ἀπὸ ἀντανάκλαση τοῦ πνεύματός του καὶ μὲ κάποια φροντίδα του στήνονται χαρακτηριστικὰ τὰ ἄλλα πρόσωπα τοῦ ἔργου, ὁ φαρμακοποιός, ὁ δάσκαλος, τὰ χωριατόπουλα, οἱ ἐπισκέπτες κλπ. καὶ μὲ τὴ συνεργασία τοῦ Γαβριηλίδη, ποῦ παίζει τὸ ρόλο τοῦ ἄλλου γιατροῦ, γίνεται μιὰ ὠραία διασκεδαστικὴ παράσταση.

Ὁ Χέλμης, ὁ Ξ. Ἀργυρόπουλος, ὁ Παπαδάκης, ὁ Δῆμος, ὁ Ἀνακτορίδης, ἡ Χριστοπούλου, ἡ Ρούσου στὸ πνεῦμα αὐτὸ βοήθησαν ὅσο μποροῦσαν. Τὴν ὠραία μετάφραση τοῦ κ. Γ. Πράτσικα πολὺ συχνὰ παραποιεῖ ἡ σκηνή.

ΣΩΚΡ. ΚΑΡΑΝΤΙΝΟΣ